

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י

ביאורים וצייונים, הערות והארות

פרשת נשא

שנת תשע"ד

המלון מי שולחך ולאן אתה הולך, ויספר לו שנשלח מברסלב להרבי הנ"ל, ויאמר לו בעל המלון שאין לו עוד מה לילך לשם, כי כבר נתקלקל במעוות אשר לא יוכל לתקן. ואחר כך ביום א' דחול המועד נסע בעל המלון לברסלב, ויספר שם את כל המאורע, ונפרסם הדבר בכל העיר.

אחר כך באותו יום הגיע זמן המנחה, היתה סיבה על ידי איש אחד מחסידי ברסלב, ממקורבי הרה"ק ר' שמואל אייזיק תלמיד רביז"ל. ושמו הכינוי "ר" שלמה ראובן זלאטיס", אמנם לא היה שייכות לכלל אנשי מוהרנ"ת ז"ל, כי היה רחוק לגמרי ממוהרנ"ת, כי היה מחסידי הרה"ק ר' שמואל אייזיק מדאשיב זצ"ל תלמיד רביז"ל, שהו"ל חבריא קדישא לעצמו, ואעפ"כ היה דרכו להתפלל בבית המדרש החדש, דהיינו ביהמ"ד שהתפלל בו מוהרנ"ת ז"ל.

ומוהרנ"ת היה לו ג"כ נימה של קפידה על הרה"ח ר' שלמה ראובן זלאטע"ס, שאף שהיה עובד ה' גדול ומופלג במעלה, עכ"ז היה לו חסרון, שהיה מרבה באמירת דברי הלצה (ש"ק ח"ב סי' תקס"א)

והנה זה האיש ר' שלמה ראובן זלאטיס שהיה רגיל לדבר דברי צחות וועטרליך, אז בעת ההוא בעת שהתחיל להתפלל תפלת המנחה, כשהגיע להמלות "תנו רבנן פטום הקטורת" הזכיר עצמו מהנשיכת הערל את הפטום מהאתרוג, והוטב בעיניו לדברי צחות כפי המאורע הנ"ל מנשיכת הערל את הפטום מהאתרוג, ויעמוד עצמו אצל חלון הבית המדרש, שהבאים מהשוק להתפלל בביהמ"ד הישן עוברים אצל חלון הביהמ"ד החדש של מוהרנ"ת ז"ל, וידפוק להם ר' שלמה הנ"ל, ויקרא לפניהם בקול: תנו רבנן פטום הקטורת, כדי להתגרות עמהם. ואנשי מוהרנ"ת לא היה אפילו אז בבית המדרש שימחו בידו, והוא עשה זאת מדעת עצמו. מובן שבדבר זה חרה אפם של חסידי הרבי הנ"ל, כי לא די שהיה להם יסורים מהמאורע הנ"ל, עוד זה בא ומתגרה עמהם.

שנאה מקלקלת השורה

ובאמת היו צריכין חסידי הרבי הנ"ל להבין שאנשי מוהרנ"ת אינם חייבין כלל בזה ההתגרות, כי האיש הנ"ל לא היה מאגודת מוהרנ"ת כלל, אבל מחמת שגם בלא זה בקשו עלילו לפרוש וכו', והיה שונאים למוהרנ"ת, נתקיים בהם מה שאמר הקב"ה חייהם שאני נותן להם מקום לטעות וכו'. ויעמוד עצמו ברוך דיין [היה דיין העיר ומנשיאי הפנים שבעיר ברסלב, והוא אשר הרבה להבעיר את אש המחלוקת בכל משך הזמן, ובאמת היה כפוי טובה למוהרנ"ת כי בצעירותו לימד אותו מוהרנ"ת ללמוד בהתמדה, ועל ידי זה נעשה למדן גדול עד שנעשה דיין בהעיר, כמסופר בימי התלאות] בבית המדרש הישן, והמציא סברא מלבו, ואמר לכל אנשי הביהמ"ד אשר בפקודת מוהרנ"ת

המשך בדף 4

דברים אחדים משנת תקצ"ה

[המשך] והנה אף שהאיש משה היה רגיל להכנס למוהרנ"ת גם כן. אך בסבת ההסתות של הרב מטאמאשפיל, השיב לו משה מיד בדרך עזות: "אני יודע שאצלכם העיקר הבית המדרש שבאומן". וכל תשובתו הזאת היה רק על ידי ההסתות מזוגתו השניה, ובתו הנ"ל, שדברו עליו להרחיקו ממוהרנ"ת, וכל זאת היה ביום א' דסליחות שנת תקצ"ד.

אחר כך חזר משה לביתו, וסיפר גם לזוגתו את חלומו, ואת דברי מוהרנ"ת שצוה בעצתו לכתוב צוואה, ושיתן גם אליו קצת מעות לצורך הבית המדרש שבאומן. אז השיב לו זוגתו בלשון תמיה: וכי עד הנה לא ידעתי שהוא מצפה על מיתתך וצוואתך כדי שיקבל מעות על ידי זה. ומאז והלאה התחילה להוסיף ולדבר על לב בעלה משה הנ"ל הסתות ופיתוים, באופן שיתהפך להיות לשונא ורודף את מוהרנ"ת.

אחר כך נסע מוהרנ"ת לאומאן על ראש השנה שנת תקצ"ה, ולא ידע מה שנעשה על ידי זה בבית משה. ואחר יום או יומים נסעו גם שאר אנ"ש לאומאן להתקבץ שם בימי ראש השנה כדרכינו תמיד. ובבואם לאומאן ספרו והודיע למוהרנ"ת אשר בבית משה נתעורר שנאה גדולה בגלל דבריו שדיבר עמו.

מעשה האתרוג עם הפיטום

והנה בערב סוכות דהאי שתא שנת תקצ"ה שחל אז בערב שבת, שלחו מקורבי של הרה"ק הנ"ל מתנה על חג הסוכות, אתרוג נאה ומהודר, על ידי ערל שיצא מיד בערב סוכות עם האתרוג מברסלב, באופן שיגיע להרה"ק הנ"ל בליל שני דסוכות, יען כי ביום ראשון של סוכות חל אז בשבת, ממילא אין צריכין לברך עליו. והערל נתייגע מאד בדרך הילוכו וישכב לישן על הארץ והעמיד את התיבה הקטנה שהיה שם האתרוג, סמוך אצלו על הארץ, ובתוך שנתו עבר ערל אחד, וירא את הערל זה ישן ותיבה קטנה עומדת סמוכה אצלו, ויפתח את התיבה וירא את האתרוג ולא ידע כלל איזה פרי הוא, כי במדינתו רובם ככולם לא ראו פרי כזאת מיומיהם, ורצה לטעום טעם הפרי הזאת, ונשך בשיניו את הפטמא עם קצת מהאתרוג כי דימה בנפשו שהוא פרי מתוק לחיך, וכשטעם והרגיש בו טעם לא טוב כלל, נתפלא מאד על שהניחו אותו בתיבה מיוחדת לזה.

וילך משם לבית המלון הקרעטשמ"ע שהיה סמוך לשם, ויספר את הפליאה הזאת לפני הערלים שנמצא שם אז, ובעל המלון שמע את דבריו. ואחר כך בא להמלון זה גם הערל השליח בעצמו, וישאלהו בעל

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נודע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבניו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאמניץ זצלה"ה על

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקודש נכד הבעל שם
טוב ז"ל זכותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ט)

מאמר מ"ב:

הבעש"ט זקינו של הכלה ואמר כי אינו חפץ בהחתן, ורוצה ליקח את החתן, והכלה היא יתומה, וכשמוע ר' חיים הנ"ל זאת נתפחד עוד יותר, והוא עומד וארכבותיו דא לדא נקשן, ותיכף בא אליו עוד הפעם אדמו"ר זצ"ל, ואמר לו פעלתי אצלו שלא יקח את החתן, רק שלא יהיה להם בנים, ואחר כך נכנסו אל הבית.

והנה ממחרת בצהרים עמד ר' חיים בחוץ, וירא והנה שליה מיוחד מהמחותנים רץ לאדמו"ר זצ"ל, וסיפר לו כי החתן נחלה בדרך, ואי אפשר בשום אופן ליסע עמו על החתונה, בכך יבקש רחמים בעדו, ויאמר לו רבינו ז"ל חזור לדרכך, החתן יהיה בקו הבריאה, ויסעו עמו על החתונה ויעמידו החופה, ומיד חזר השליח לדרכו, ונתפלל מאד ר' חיים הנ"ל מחמת שידע מה שנעשה בליה הקודמת, והחתונה היתה אז. אך נתקיימו דברי אדמו"ר זצ"ל שאמר לר' חיים הנ"ל שלא יהיה להם בנים, ודרו ביחד הזוג הנ"ל, ובנים לא היו להם.

(כוכבי אור אנשי מוהר"ן סיפורי מופתי רבינו אות מ"ז).

פ.

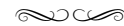
מאד מאד הוי שפלא רוח

סיפר שהבעש"ט זצ"ל התפלל פעם אחת עם החבריא שלו, והתפללו בהתלהבות גדול מאד כדרכם, אחר כך כשגמרו תפלתם ראו שהבעש"ט זצ"ל הוא בפנים זועפות, אחר כך ענה ואמר להם בעת שהייתם מתפללים הכנים הבעל דבר בכל אחד מכם מחשבות של גיאות ורמות רוחא, שאתם מתפללים בהתלהבות ובדביקות כזה, ועל ידי זה נתעורר למעלה קיטרוג גדול עליכם, והיה לי יגיעה גדולה עד שהמתקתי זאת.

וסיפר זאת למען דעת כמה וכמה צריכים להרבות בתפלה על זה לזכות להנצל מניאות שהיא תועבת ה', כי יכול להיות שאפילו כשכבר נקיים מכל התאוות והמדות רעות, אף על פי כן נשאר בלב גאווה טמונה ה"ו.

ובין כך עבר מעשה מאברהם פייעם, שהיה מקודם איש מכווער, והיה רגיל לומר על עצמו "מיינע עונות וועט מען ארום טראגין אויף א פיינדיל אין גיהנם", והיה לו בן פגום וכו' וכו', ושם בנו היה חיים פייעם, ועשה עמו שידוך עם בת ישראל נכד מרן הבעש"ט ז"ע. והבעל שם טוב אבי זקנו של הכלה, לא היה רוצה בהשידוך, ועל כן בא לרבינו הק' מהעולם העליון וגילה לו שאינו רוצה בהשידוך, והיה רוצה ליטול החתן מן העולם, והיה לרבינו ז"ל רחמנות על החתן, וביקש מהבעש"ט ז"ל שיניח אותו, אבל לא יהיה לו בנים, ממיילא לא יהיה להם התקשרות, ויהיה גט, וכן היה. ובלילה הקיץ רבינו ז"ל את ר' חיים שרה'ם תלמידו, והלך עמו ביער להתבודד שם, ואחר כך סיפר לו כל הנ"ל, וגם סיפר לו כי הבעש"ט אבי זקנה לקח מעמו השנים והוכרחתי ליתן לו שנים אחרים והגיד לו כמה שנים יהיה עוד.

(כוכבי אור אנשי מוהר"ן תלמידי רבינו ז"ל אות ג' - ה).

ע"ט.

עונש בת ת"ח הנושא לעם הארץ ה"י

בברסלב היה עשיר אחד שהיה מקורב לאדמו"ר זצ"ל, והיה לו בן יחיד, ועשה שידוך עבורו עם נכדת הבעש"ט זצ"ל, וכשהגיע זמן הנשואין באותו זמן נפטר אצל רבינו ז"ל ילד אחד, ונהג רבינו ז"ל שבעה מחוץ לעיר, כי שכר לו דירה שם שהיה גן לפניה, יען לא היה בקו הבריאה, ולקח אתו את ר' חיים שרה'ם שישמש אותו שם.

והנה העשיר הנ"ל טרם נסע לחופת בנו, הלך עמו אל אדמו"ר זצ"ל לקבל רשות ממנו, וקבלו רשות ממנו ונסעו לדרכם. בלילה ההוא הקיץ עצמו רבינו ז"ל משנתו, ונמל ידיו ואמר לר' חיים הנ"ל בא עמי, והלך עמו אל הגן ורץ שם רבינו ז"ל בין האילנות אנה ואנה, ור' חיים הנ"ל נפחד מאד כשראה זאת, עד שעמדו שערות ראשו.

בתוך כך בא אליו רבינו ז"ל ואמר לו הראית ? כי בא אליו

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רן לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושא הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דיאכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלחי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש חמודות וזרעו לברכה זרע קודש שמש ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קכ"ד

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי"א

סימן י"ד: ובהם נהגה

שואל: הנה דבר מוזר ראיתי והבנתי מחסידי ברסלב, והוא מיוסד על דברי ר"נ בעצמו, כי הם לומדים כל התורה כולה במהירות, וכמ"ש בשיחות הר"ן (סי' ע"ו) כי צריכין לעבור על כל התורה כולה כמ"פ, וכ"ז במהירות, לבלו לעמוד הרבה על ענין אחד, ומצד שני יש חיוב גדול ללמוד ספרו ליקוטי מוהר"ן בעיון, וכמ"ש ר"נ בעצמו (חיי מוהר"ן) שצריכין לקבוע שיעור אחד ללמוד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, וכן כתב (שם סי' שמ"ח) שמה שנכתב בלשונו, צריכין לדקדק בו כמו במקרא, ובספרי לקו"מ בתחלתו נדפס ח"י כללים מהר"א בר"נ בעל מחבר ספר ביהל"ק איך ללמוד הלקו"מ בעיון, ותמהנו כי במקרא בעצמו אין צריכין לדקדק, וכן בכל התורה כולה, רק ללמוד במהירות, ורק בלימוד הלקו"מ צריכין להתעמק בעיון רב, והוא בבחי' יציב בארעא וגיוורא בשמי שמיא.

וכתב החיי אדם (הלכות יוה"כ) פשיטא שהוא חוב גמור על כל אדם ללמוד בכל יום בספרי היראה אם מעט ואם הרבה, ושהוא יותר חיוב מכל לימודו, ואפי' אם יתבטל עי"ז מלימוד פרק משניות או משאר לימוד, כי מה ה"א שואל מעמך כ"א ליראה אותו, כדאיתא במשנה אם אין יראה אין תורה.

וז"ל הגאון ר"י סלנטר באגרות המוסר שלו הנה בתבלין התורה ליצה"ר, יש בחי' רוחנית, הוא מאחז"ל תורה בעידנא דעסיק בה מצלא וכו', ואין חילוק באיזה דבר תורה שיהיה עסקו, תצילנו מחטא. אם יעסוק בענין שור שנגח את הפרה וכיוצא, תצילנו גם מלשון הרע וכיוצא, הגם כי אינם שייכים זה לזה, רק רוחניות התורה תשמרנו, והנה אם נשקיף בעין חודרת, נראה כי תחבולותנו למרכז רפואת היצה"ר המה רק בבחי' הגשמית, הוא התבוננות היראה ולימוד ההלכות. כי הרפואה בבחי' הרוחנית באה ממילא. וע"כ תקרא רפואה מקרית. כי מצות לימוד התורה היא מצות עשה בפני עצמה, אין נפי"מ בהגתה איך יצרו של אדם מתגבר עליו, אם מעט ואם הרבה. והאדם צריך ללמוד תמיד, לקיים מצות תלמוד כראוי, גם אם אין יצרו מתגבר עליו. ואין בידו ללמוד יותר מחיובו. וכשיקיים מצות ת"ת כראוי, ממילא נמשך רפואת הרוחנית ליצרו, על איזה אופן שהוא, אכן בחי' הגשמית, היא ההתבוננות ביראת ה' ולימוד ההלכות, היא רפואה עצמית, והאדם צריך להתנהג בה בדרך רפואת חולי הגוף, אשר לפי ערך המחלה כן ערך הרפואה בכמות ובאיכות, כן בחולי הנפש הרפואה הלזו תתסד לפי ערך המחלה. כל עוד אשר יצרו יתקף עליו, כן ההכרח להוסיף בהתבוננות היראה ולימוד ההלכות, ואם לא ישתמש ברפואה הגשמית, אזי גם הרוחנית, היא לימוד התורה, לא תתן כחה כ"כ ליצה"ר הרוחני, כתכנת בריאת האדם, אשר פעולת הרוחנית היא הנפש, תלוי בבחי' הגוף, והנה האויב האורב לאדם הוא היצה"ר, הפועל בו לשום לבו לאבן, לבל ירגיש את חטאיו העצומים, לבל יראה חסרונו וידיו בל תעשינה תושיה להתבונן ביראת ה', לבקש רפואת תעלה, היא רפואה הגשמית, לזאת ישם האדם אל לבו לזכות את הרבים, לעוררם להתבוננות היראה והמוסר. כי עיני האדם פקוחות על אחרים לדעת ולהכיר את חסרונותיהם וכי נצרכים המה למוסר למרבה. כן יחזיק בכל עוז בלימוד המוסרי, למען ישוטטו בו רבים, ותרבה יראת ה' וזכות הרבים תהיה תלויה בו. וממילא לאט לאט לימוד המוסר ידריכהו בנתיב הצדק. והוא רפואה גשמית וגם רוחנית ע"כ.

נמצא מדבריהם שבאמת רוב עיון הלימוד צריך להיות בעניני עבודת השם, שהוא הרפואה העיקרית לתחלואי הנפש של האדם, ואופן רפואה זאת נתבאר באורך בכל ספרי תלמידי הבעש"ט הקדוש, ובפרט בספרי רבינו נחמן מברסלב, וכשלומוזים בזה ומקבלין התעוררות והדרכה איך להתנהג בקדושה וטהרה בשבירת התאות ותיקון המדות, עי"ז יש קיום לכל התורה כולה, וכמו שכבר כתב רבינו אלימלך (הנהגות האדם ס"א) כי חטאות נעורים של האדם מסמין עיניו שלא יראה, אף שיכול לפלפל ולהגיד לאחרים דינו, אבל הוא בעצמו שוכח ולא מקיימם באמת, לכן צריך האדם להתחרט מאוד על עונותיו וכו', עד אשר ירחמו עליו מן השמים ויתפלל להש"י שידריכהו בדרך, ויורה דרכו שלא יבלה חיי חייו, ואז הש"י ברחמיו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה ויבין וישכיל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו ע"כ, וע"כ אם תראה בני אדם שנותנין הרבה זמן ללימוד הלקו"מ בעיון ובשאר ספרי רבינו, תדע כי הם עושין הדבר הנכון, אשר צווחו קדמונינו נגד אלו האנשים שאין עושין כן.

ודוגמת זה כתב הרח"ו (בהקדמת שער הקדמות) בענין לימוד פנימיות התורה, וז"ל כי הת"ח העוסקים בתורה לשמה, ולא לשמו לעשות לו שם, צריך שיעסוק בתחילה בחכמת המקרא והמשנה והתלמוד כפי מה שיוכל שכלו לסבול, ואח"כ יעסוק לדעת את קונו בחכמת האמת, וכמו שציוה דהע"ה את שלמה בנו דע את אלהי אביך ועבדהו. ואם האיש הזה יהיה כבד וקשה בענין העיון בתלמוד, מוטב לו שיניח את ידו ממנו, אחר שבחן מזלו בחכמה זאת, ויעסוק בחכמת האמת.

המשך בגליון הבאה בעז"ה

ולבשו עצמם בלבוש החסידים ובפיאות ארוכות) העיד לפני הרה"ק הנ"ל נגד מוהרנ"ת, ואני בעצמי הכרתי את האחד והמיוחד שבהם, ושמו עקיבא מאירצוס שהיה למדן בגמפ"ת, והוא העיד לפני הרה"ק הנ"ל שבעיניו ראה את מוהרנ"ת בתשעה באב אוכל בשר.

ואולם לאחר כמה שנים סיבב השי"ת אשר הרב ר' זלמן ממעדוועדווקא [מתלמידי מוהרנ"ת נכד הר"ר יודל תלמיד רביז"ל, שה' אח"כ לאב"ד מעדוועדווקא] נשא אשה בברסלב, ואחר הנישואין ישב בברסלב, כי היה ניזון אז על שלחן חמיו, והיה דרכו לפלפל בלימוד עם עקיבא מאירצוס הנ"ל, ועל כן קנה קצת אהבה. ושאל אותו פעם, איכה פתחת את פיך להגיד לפני הרה"ק הנ"ל דבר זר וכזב כזה. השיב לו עקיבא מאירצוס הנ"ל תאמין לי שלא אמרתי כזב ח"ו, כי באמת ראית כן, אבל זה היה בט' באב שחל להיות בשבת, וכי שאל אותי הרה"ק הנ"ל באיזה יום חל בו ט' באב הזה!

וכן בעצמי הכרתי את האיש יצחק חנה'ס, שהעיד לפני הרה"ק הנ"ל שנכנס פעם אחת בבית מוהרנ"ת ז"ל ומצאו אותו ישב עם נקיבה בחיקו, ואחר פטירת מוהרנ"ת הודיע לפני גיסו ר' מאיר יהודה שהנקבה הזאת היתה נכדתו, תינוקת בערך חצי שנה בת בתו מרת חנה ציריל ע"ה, וזה האיש השיב גם כן, וכי שאל אותי הרה"ק הנ"ל איזה נקיבה היתה!

כאלה וכאלה רבו שקרים וכזבים עד שהביאו מחלוקת כזאת. ואיש אחד שהיה בר אוריין ומחסידי הרה"ק הנ"ל, אך הכיר גם את מוהרנ"ת, וכשסיפר לו הרה"ק הנ"ל הגביית עדות הנ"ל, לא היה יכול להתאפק וצעק "אויף אזא מענטש אויך", כאומר מדת הנצחון מביאו להאמין בשקרים כאלה, כי הנצחון אינו סובל את האמת.

חצות לילה אקום

בין מתנגדי מוהרנ"ת ז"ל ואנשי הרה"ק הנ"ל היה גם שכיניו ר' יונה מלמד, שהוא שתק ולא עשה כמעשיהם, ולא השתתף עצמו בהרדיפות של מוהרנ"ת, ובהיות ר' יונה הנ"ל אצל רבו הנ"ל, שאל אותו מדוע הנך שותק ואינך עושה כלום נגד חסידי ברסלב, ואם כן הוא אזי אמת הוא מה שאומרים עליך שאתה מצדו, כי איך אפשר שאתה שכנו ואינך מתערב עם הרודפין אותו וזורקים בו אבנים. והשיב לו מה אעשה אשר כמה פעמים נזדמן שאני מתעורר מהשינה בחצות לילה ושומע התמרמרות לבבו וצעקותיו בכל קינה, ותפס לו לדוגמא את הכתוב מי זה מלך הכבוד (כי ברוב הרגשותיו התנוצצות אלקותו שהיה לו בזה הכתוב, היה דרכו כל פעם להתעכב באמירתו זה הכתוב) והוא מרים ממש את כל גופי וכל אברי מלשכב על מטתי (עס טראגט מיך אינטער) בשמעיו כל הנ"ל, ואיך אפשר בקומו בבוקר ורואה אותו בחוץ, לזרוק אחריו אבנים?

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק, וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוהכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בהעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: 845.781.6701

להדעיה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

נשלח הערל לנשוך הפטום מהאתרוג. גם נסע תיכף ככוונה להרה"ק הרבי הנ"ל והחליט לו את הדבר הזה לאמת גמור, וכבר אמרו חכמינו ז"ל ברית כרותה ללשון הרע עד שגם דוד וכו', וימלא הרב הצדיק הנ"ל חמה וקצף גדול על מוהרנ"ת, כל כך ממש לעקור אותם מן העולם, אותו ואת כל אנשיו, בחנם על לא דבר.

ומוהרנ"ת בשמעו את כל השקר והעלילה שהעליל עליו ברוך דיין, להבעיר מחלוקת, כאשר נספר לקמן, קלל אותו ושיהיה נעקר זכרו מן העולם, וכן היה. כי אף על פי שהיה לברוך דיין הנ"ל באותו העת בנים ובני בנים, סוף כל סוף אחר פטירת מוהרנ"ת כמה שנים נעקרו מן העולם, ולא נשאר ממנו זכר ושם כלל וכלל. וגם ברוך דיין בעצמו נתקצרו ימיו ולא חי אחר כך רק ערך שלש שנים, עד תחילת שנת תקצ"ח, ומת במיתה משונה מאד, כאשר נספר לקמן.

קיפוח פרנסה

בתחילת החורף הזה, עוד קודם שכתב הרה"ק הנ"ל את האגרות שמצוה לרדוף ולהומם ולאבדם את חסידי ברסלב, פקד הרה"ק הנ"ל על אנשיו שיהיו יורדים לחייו של מוהרנ"ת ולקפח פרנסתו. כי בהעתיים שקודם המחלוקת היה הרבה אנשים בבית המדרש החדש שהיו מספיקים את מוהרנ"ת בפרנסתו מחמת האהבה הגדולה שאהבו אותו מאד, יען שהרבה לעורר את לבם לעבדות השי"ת ולכוונת הלב בעת התפלה, עד אשר ממש בקעו את הרקיע בתפלתו בציבור אנשים בכל יום ויום, ערב ובוקר, לולא המחלוקת והרדיפות הנ"ל כבר היינו זוכים להגאל על ידי זה.

ואחר המחלוקת, התחילו הרבה אנשים להתרחק ממוהרנ"ת, עד אשר ברוב רדיפותם את מוהרנ"ת ואת אנ"ש, הרבה לשבר ולהרוס אותם ואת פרנסתם עד קצה האחרון, כי רק חמשה אנשים בברסלב עמדו בנסיון ונשארו בעבודתם את השי"ת כמקודם, אבל רובם ככולם מהקיבוץ שבברסלב לא היו ביכולתם להחזירם לעבודתם, וגם אחר שעזר השי"ת למוהרנ"ת והניח לו מכל אויביו מסביב על ידי פקודתם (ימי התלאות).

ואז בעת המחלוקת אמר מוהרנ"ת אילו לא היו המתנגדים גורמים לי היזק, רק בזה שקפחו את פרנסתו, לא היתי דואג כלל, כי יש לי מדת הבטחון, זיי זאלען מיר מער נישט טאן נאר וואס זיי זענען מקפח פרנסה, וואלט איך זיך נישט געזארגט, ווארום איך האב בטחון (שש"ק ח"ב סי' תשמ"ג).

גביית עדות של שקר

והנה באתי להודיע קצת מהגביות עדות, אשר אנשי בליעל הנ"ל (שהס"מ בעצמו התלבש עצמו בהם, וקראו עצמם בשם חסידיים

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהרין הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנו אחוי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות נפשיים (על"ת מכתב שי"א)